TISZTELT SZÉKELY ILONA!

Én is fóti gyerek voltam. Néhány észrevételem lenne cikkéhez. Internet híján Bacsó Juditot elérni nem tudom. Könyvét végigolvasva elszomorodtam a sok ferdítés miatt. Mert Fót nem ilyen volt.

Juditnak szelektív az emlékezete, ha őt csupa negatívum, csupa sérelem érte a nevelők, az intézmény és a kollektíva részéről. Amúgy bámulatosan emlékszik mindenre: az akkori hétköz- és ünnepnapokra, az osztálytársakra, szokásainkra, kiszólásainkra.

Párhuzamos fiúcsoportként nem tudhattunk mindenről, ami a lányoknál történik. De! Büdöszsidózás, cigányozás nem fordulhatott elő még a fiúknál sem. Senkit nem érdekelt a másik származása, akkoriban nem volt ez divat, még téma sem. Nevelőink kiirtottak volna minden rasszista törekvést.

Előfordultak persze nagyon durva dolgok csoportokon belül. Voltak tévéelvonások, de ételmegvonásra nem emlékszem, nem hiszem, hogy bármely nevelő elvonta volna büntiből a vacsorát a kamasz szája elől.

Hát igen, Fót egy szocialista típusú intézmény volt, szocialista nevelési céllal. Juditnak teljesen igaza van ebben. Egyébiránt lehetett volna más? De már-már makarenkói ridegségről, szeretetlenségről beszélni – súlyos csúsztatás.

Judit nem érezte jól magát Fóton. Ő viszonylag normális helyzetből került állami gondozásba, sokunk előélete azonban sokkal terheltebb volt az övénél. Nekünk ez tényleg „a Gyermekváros" volt. A Fóti Gyermekváros a kor és az ország kiemelt gyermekintézményeként egyik kirakata volt a Kádár-rendszernek, a körülmények mellett igen nagy nevelői szeretettel.

A többség – Judit statisztikájával szemben – becsületes, családszerető felnőtt lett. Napi kapcsolatban vagyok többükkel.

Juditot nagyon szerettem. Könyve olvasása után csalódottság és értetlenség van bennem. Nem hagyhattam reagálás nélkül az elhunyt és ma is élő egykori nevelőink és az intézmény méltósága nevében sem.

Fazekas Gábor

FAZEKAS GÁBOR,
a „sokverses"
(alias „Fazekas Misi")
Dunaújváros